

200 LET ŠOLSTVA V POLJANSKI DOLINI OB KOLPI

200 LET ŠOLSTVA V POLJANSKI DOLINI OB KOLPI

**ZBORNİK IZDAN OB 200 LETNICI ŠOLSTVA V
POLJANSKI DOLINI OB KOLPI**

Stari trg ob Kolpi, junij 2021

VSEBINA

Predgovor	2
Uvod.....	3
Pogled v preteklost	5
Tegobe sodobnega sveta.....	12
Moje življenje v času epidemije koronavirusa	12
Nesreča nikoli ne počiva.....	18
Skrbimo za naš planet	20
Življenje je lepo	27
Tu, kjer sem doma.....	27
Čarobna narava	31
Igra, prijateljstvo in ustvarjalnost.....	43

Osnovna šola v Starem trgu ob Kolpi danes

OŠ Stari trg ob Kolpi na razglednici (arhiv šole)

PREDGOVOR

»Od rok do rok, zvesto iz roda v rod – bi knjiga mogla najti lepšo pot?«

Oton Župančič

Spoštovani!

Pred vami je zbornik ob 200-letnici šolstva v Poljanski dolini ob Kolpi.

Ker preteklosti ne moremo spreminjati, kaj nam prinaša prihodnost, pa ne vemo, smo se v zborniku osredotočili na izzive in posebnosti današnjega časa ter jih povezali s preteklostjo in ustvarjalnostjo.

Šolsko leto 2020/2021 je pomemben jubilej za našo šolo. 200 let ni tako kratka doba v življenju neke skupnosti. To je obdobje, ko so možne velike in številne spremembe. Danes vzgoja, izobraževanje, sodelovanje, osebnostna rast, čuječnost, komunikacija, zavedanje svojih korenin ... postajajo vse bolj pomembni dejavniki v razvoju skupnosti, družbe, naroda. Kje drugje začeti kot pri najmlajših? Šole in vrtci kot vzgojno-izobraževalne ustanove že od nekdaj skrbimo, da predstavljamo splošne civilizacijske norme med vsemi, ki so vpleteni v življenje in delo posamezne šole. V odnosu do znanja se odražajo tehnološki razvoj, družbeni napredek in družbene prioritete neke skupnosti. Razvijajmo, negujmo in krepimo ta odnos.

Prepričana sem, da se bomo vsi še naprej trudili za pomen in ugled šolstva, vzgoje in izobraževanja, za vlogo in pomen znanja v naši družbi in njenem razvoju.

Iskreno čestitam vsem udeležencem vzgojno-izobraževalnega procesa v OŠ Stari trg ob Kolpi.

Mojca Butala, ravnateljica

UVOD

»Po sporočilu nekaterih starih mož se je začela /šola/ v Starem trgu leta 1820 pod g. župnikom Panjanom ...« beremo v Šolski kroniki Osnovne šole Stari trg ob Kolpi.

Ko smo leta 2019 začeli načrtovati prireditev in spremljajoče dejavnosti ob 200-letnici šolstva v Poljanski dolini ob Kolpi, se nam še sanjalo ni, kakšne spremembe bo prineslo leto 2020. Januarja tega leta so mediji začeli poročati o smrtonosnem virusu, ki se je ob koncu leta 2019 pojavil na območju Wuhana na Kitajskem. Najprej smo bili prepričani, da nova bolezen ne bo pretirano vplivala na naše življenje, a smo kmalu spoznali, da temu ne bo tako.

Da bi preprečili širjenje virusa SARS-COV-2, so se šole v Sloveniji po 13. marcu 2020 za predvidoma krajše obdobje zaprle in izobraževanje se je preselilo na splet. Tako učitelji kot učenci smo se morali na hitro prilagoditi novemu načinu dela in pouku na daljavo, prav tako pa tudi novemu načinu bivanja v primežu popolnega zaprtja javnega življenja. Ko smo se maja vrnili v šolo, sta naši stalnici postali zaščitna maska in varna razdalja 2 metrov. Šolsko leto smo ob upoštevanju vseh varnostnih smernic zaključili in sledilo je nekoliko bolj sproščeno poletje.

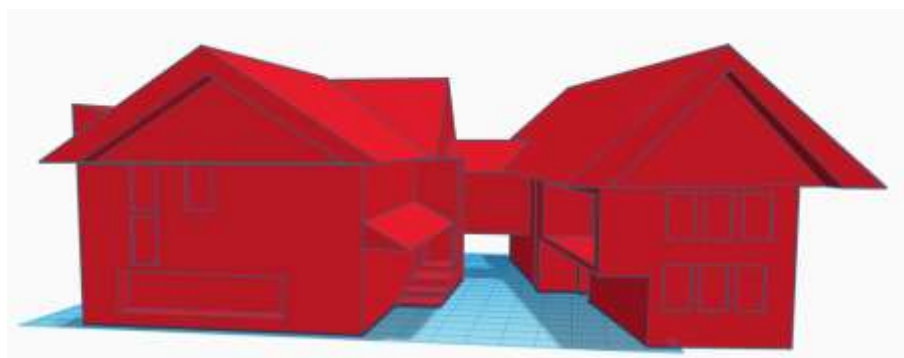
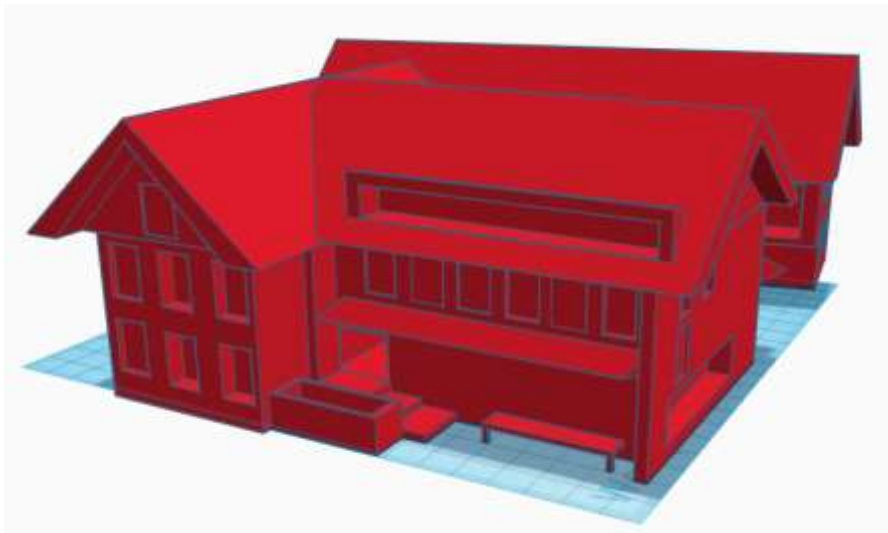
Šolsko leto 2020/2021 smo začeli skladno s strogimi navodili Nacionalnega inštituta za javno zdravje, optimistično in hkrati previdno. Učitelji, učenci in starši smo se pospešeno učili dela s spletnimi učilnicami, uporabe videokonferenc in drugih digitalnih veščin. Še dobro, da smo to storili, kajti sredi oktobra 2020 so se šole zopet zaprle in v običajno učno okolje smo se ob upoštevanju »mehurčkov« vrnili šele februarja 2021. Ob poslabšanju epidemičnih razmer oziroma ob tretjem valu epidemije koronavirusa pa smo v začetku aprila za 11 dni zopet prešli na šolanje od doma, saj je bila naša država ponovno v popolnem zaprtju.

Čas pandemije COVID-19 je prinesel nove izzive, večini je omogočil več časa za druženje s svojo družino, mnogim je prinesel neprijetne trenutke pri spoprijemanju s strahom, tesnobo, smrtjo, hkrati pa nas je prisilil v pridobivanje novih znanj in spretnosti.

Učenci in učitelji smo spoznali nova spletna orodja, ki jih bomo s pridom uporabljali tudi v prihodnje. Tako so učenci spoznali 3D-modeliranje, ustvarili smo spletno prireditev ob slovenskem kulturnem prazniku, pripravili virtualno razstavo ob 200-letnici šolstva, ki je

dostopna na spletni strani šole, in nenazadnje smo tudi pričujoči zbornik oblikovali tako v tiskani kot virtualni obliki.

V Zborniku ob 200-letnici šolstva v Poljanski dolini ob Kolpi vam najprej predstavljamo pogled v preteklost, ko so se ljudje spopadali s prenekaterimi nalezljivimi boleznimi in nesrečami, tudi vojnami. V drugem delu sledijo literarna in likovna dela naših učencev in otrok iz vrtca, ki so nastala ob razmišljanju o pandemiji, naravnih nesrečah in onesnaženosti našega planeta. Zadnje poglavje pa je bolj optimistično – v njem si lahko preberete in ogledate umetniške izdelke otrok, v katerih predstavljajo svoja občutja, povezana z našo lepo domovino, naravo in prijateljstvom. Nekatera od predstavljenih del so bila tudi nagrajena na državnem in mednarodnem nivoju, na kar smo še posebej ponosni.

*3D-model OŠ Stari trg ob Kolpi, Aleksander Mihajlovič
mentor Gašper Mihelič*

POGLED V PRETEKLOST

V zadnjih desetletjih je bilo ob napredku medicine epidemij malo, zato nas je sodobna pandemija vse precej presenetila. Pogled v Šolsko kroniko Osnovne šole stari trg ob Kolpi priča o tem, da so imeli prebivalci Poljsanske doline ob Kolpi ob koncu 19. stoletja pa do sredine 20. stoletja opravka tako z epidemijami kot tudi z različnimi drugimi nesrečami. Takole pravijo zapisi:

»(5.4.) Ker se je meseca aprila nalezljiva bolezen »koze« tudi v te kraje zatepla, moralo se je /.../ s šolskim poukom od 5. apr. do 25. apr. prenehati./.../ (24. maj) Ker nalezljiva bolezen »na kozah« ni prenehala in še huje razsajala, se je moralo 24. maja do 20. junija zopet s šolskim poukom prenehati.« (1880/81, Kristij Engelman, učitelj in vodja, 31. avg. 1881.)

»(11. jan 1890) Zaradi »influrence« zapovedalo se je zaklučenje od šolsk. pouka učencem iz vasi Radenci./.../ (16. jan.) Zaradi »influrence« prenehali popolnoma s šolsk. poukom do 30. januarja. /.../ Med letom pobrala je /.../ smrt dva učenca iz I. razreda.« (1889/90, Kristij Engelman, 15. julija 1890)

»1. 2. Upepelil je ogenj v Sodevcih štiri hiše /.../ - zažgali so šol. otroci s smotčicami ./.../ (1893/94, neznani kronist)

»19.6 Okrožni zdravnik v Metliki, g Košenina cepil je koze tistim učencem, ki jih še niso imeli in tistim, ki so se jim brezuspešno zdravile. /.../ 8./9. ob 3. uri popoldan ubil se je pridni učenec Miha Štrk/Šterk, rojen 1. januar. 1887 v Predgradu št. 85, splašili so se mu namreč konji in zavili na cesto v Dol, kjer je deček odletel iz voza, ki mu je šel čez glavo, bil je takoj mrtev.« (1894/95, neznan kronist)

»18./1. Učencem iz Radenac se je zaradi »koz« prepovedalo obiskovanje šole./.../ 23./2. Učenci iz Radenac so tega dne popoldne zopet začeli hoditi v šolo, ker so ponehale koze. /.../ 10/6 V ponedeljek 10. junija zdravil je /.../ zdravnik/.../ iz Črnomlja šolski deci koze. 17/6 17. junija je bilo pregledovanje cepljencev.« (1894/95, neznan kronist)

»3/2 Ves januar in v prvi polovici februarja je bilo zaradi velikega snega slabo obiskovanje šole. 15./2. – 1./3. Zaradi hudega mraza in velikega snega je bilo šolsko obiskovanje jako slabo. Letošnja zima je sploh tako stroga, da se ne spomnim že mnogo let take./.../ 4./3. Ko so šli tega

dne /.../ otroci iz šole domov, pričelo je tako strahovito mesti, da bi bilo ostalo kmalu več otrok v snegu./.../ 16. in 17. maj V četrtek in petek 17. maja je silovito snežilo. Sneg je napravil na šolskem vrtu obilo škode. Zaradi snega je bilo še v petek malo učencev v šoli.« (1894/95, neznan kronist)

»14.4 Na veliko noč ob 11 ¼ uri ponoči bil je močan potres – od jugozahoda, /.. / šola se je s tako silo stresla, da je bilo bati za se poseke. Potres se je še štirikrat ponavljal, v /.../ presledkih, a z manjšo močjo kot prvokrat.« (1894/95, neznan kronist)

» 25/8 25 avgusta umrl je učenec drugega razreda, drugega oddelka Mavrin Martin iz Gorenje Podgore št. 8 za ognjenico (tifusom), koja bolezen se je v Podgorski občini močno razširila in dokaj žrtev zahtevala.« (1894/95, neznan kronist)

»11./9. Tega dne umrla je učenka drugega oddelka prvega razreda Marija Šajnič iz Gorenje Podgore št. 26 za tifusom. 13./9. Z odlokom št. 588 z dne 8. september prepovedal je /.../ šolski svet zaradi razširjajoče se bolezni »tifus« otokom občine Podgora hoditi v šolo. 20/9 Z odlokom št. 10519 z dne 18 sept. je prepovedalo /.../ okrajno glavarstvo, da ne smejo hoditi v šolo otroci vasi: Gorenja Podgora, Dol. Podgora, Zagozdac, Jelenja vas in Predgrad, ker je v teh vaseh nalezljiva bolezen »tifus«. 8/10 /.../ Okr. glavarstvo prepovedalo je zaradi nalezljive bolezni »tifus« otrokom občine Stari trg in Radenci hoditi v šolo. 9/10 Tudi otrokom iz Dola prepovedalo se je hoditi v šolo, tako je sedaj šola zaprta. /.../ 25/11 Ker je nalezljiva bolezen /.../ skoraj popolnoma prenehala, začel se je v ponedeljek 25 novembra zopet pouk za vse učence razen Predgrada. /.../ 2.1.96 V četrtek 2. januarja začela se je ponavljalna in dne 3./1. vsakdanja šola za vse učence, ker je nalezljiva bolezen ognjenica (tifus) ponehala.« (1895/96, neznan kronist)

»19/9 v četrtek dne 19. septembra igral se je učenec prvega razreda, prvega oddelka Jože Špehar iz Deskove vasi, št. 21, z dinamično patrono, ter se vname in mu odtrga tri prste leve roke.« (1895/96, neznan kronist)

»27/6 V soboto dne 27. junija umrla je za angino učenka 2. odd. 1. razreda Barič /.../ iz Dola št. 16. 3/7 Ker se nalezljive vratne bolezni razširjajo v Dolu, se je prepovedalo hoditi /.../ v šolo.« (1895/96, neznan kronist)

»8/8 V soboto dne 8. avgusta ponesrečil se je učenec 1. odd. 1. razreda Šneler Jurij iz Dola, št. 19 pri minskem kolesu in takoj umrl, pogreb je bil 10. avgusta popoldne.« (1895/96, neznan kronist)

»4/9 4. septembra umrl je učenec prvega razreda 1. oddel. Jurij Mavrin od Predgrada, št. 109; Prvega sept. pri vpisovanju je bil še zdrav! P. v. m.! 19/9 10. septembra umrl je učenec II. razreda 2. oddelka Majerle Jurij iz Predgrada za davico. P. v. m.! /.../ 10/11 ob $\frac{3}{4}$ uri na 12. ponoči dne 10. novembra umrla je nadučiteljeva hčerka Erika v tretjem letu za škrlatico. 12/11 je /.../ okrajni zdravnik zaukazal, da zapre se šola za nedoločen čas. 23.11. Šola se je osnažila in razkužila. 24.11 /.../ okr. Zdravnik R. Mitrovič je pregledal šolo in bolna nadučiteljeva otroka. /.../ 1.12. Dne 1. decembra začel se je zopet pouk, učenci iz Zagozdaca ne smejo do 15 t.m. v šolo, izključeni so tudi otroci iz takih hiš, kjer je bolezen (angina ali pa škrlatinka). Mnogo učencev je še bolnih. Meseca novembra umrlo je 26 otrok, med temi 6 (šest) učencev. 1/12- 4/12 Zbolel je nadučitelj. /.../ 11/1 Nadučitelj Ive Zupanec je toliko okreval – imel je škrlatinko in pljučnico – da je 11. januarja zopet začel poučevati. 12/1 /.../ se je zaključila šola za nedoločen čas. /.../ 10/2 Pouk se je zopet začel dne 10. svečana.« (1896/97, neznan kronist)

»21/10 Nekaj šolskih otrok, posebno v Radencah, zbolelo je za oslovskim kašljem.« (1897/8, Ivan Zupanec, nadučitelj; V Starem trgu, dne 31. avg. 1898.)

»Meseca septembra in oktobra so razsajale po vseh 4 občinah tuk. š. okraja gute ali hrge imenovane. Šolski obisk je bil v tem času prav pičel, posebno v najvišjem oddelku: Manjkalo je po 30-50 š. otrok izmej 78.« (1899/1900, Vodstvo lj. Šole v Starem trgu, dne 31. avgusta 1900. M. Hiti)

»Dne 18. julija 1903 ob $\frac{1}{2}$ 1 h dop. začela je goreti vas Predgrad. V dveh urah bila je skoraj vsa v ognju. Pogorelo je nad 80 poslopij iz vsem, kar je bilo stvari. Škoda se je ocenila za skoro 500.00 K. zavarovalnine se je izplačevalo nad 60.000 K. Podpor dobila je vas nad 25.000 K.« (1902/3, neznan kronist)

»V mesecu oktobru je razsajala bolezen ošpice v Lazih, vsled česar je bil tamkajšnji šolski obisk zelo slab.« (1911/12, Šolsko vodstvo v Starem trgu, dne 14. julija 1912 Drag. Hude, šolski voditelj)

»V mesecu maju in juniju je razsajala v šol. okolišu Laze nalezljiva bolezen »oslovski kašeljski«, vsled česar je zelo trpel šolski obisk.« (1912/13, V Starem trgu, dne 15. julija 1913 Drag. Hude, nadučitelj)

»12. novembra 1913 je umrla v Sodevcih učenka i. razreda I. oddelka Marija Panjan. Prehladila se je grede v šolo. Pogreb je bil 14. novembra 1913, katerega se je udeležila tudi šolska mladina.« (1913/14, Zapisal: Šolsko vodstvo v Starem trgu, dne 1. julija 1914 Drag. Hude, nadučitelj)

»Med letom se je mnogo delalo in napovedano pomagalo avstrijskemu orožju. Avstrija, /.../ trdnjava obkoljena od sovražnikov in kot taka primorana se vzdrževati z lastnimi živili in surovinami, ker je bil uvoz istih po sovražnih zaprečen. K izpeljavi tega smotra so ljudske šole na različne načine vplivale potom učencev na njih starše, za uresničevanje najvažnejše činitelje. Učence se je poučilo o različnih /.../ naredbah, kakor: naj se varčuje z živili, kako naj se krmi živina, obdelava naj se v nadomestilo istega, kar bi imeli dobiti iz tujine, vsak najmanjši košček zemlje, ker manjka delovnih moči, naj se pa šolska mladina pritegne k delu.

Nadomestek inozemskih surovin se je prizadeval pokriti s tem, da so tudi tukaj učenci, pod nadzorstvom nadučitelja pobirali bakreno, medeno, kositrno robo, kakor možnarje, kotle, škafe, kljuke in drugo. Za vojake so se pletle volnene nogavice, žilogrelci, dokolenice in delali papirnati podplati.

Vsled odloka /.../ ok. glavarstva z dne 1.3.1915 št. 438 so se nabirali v šoli prispevki za »Redeči križ« in za sklad vdov in sirot v boju padlih vojakov.« (1914/15, Šolsko vodstvo v Starem trgu, dne 1. nov. 1915 Mara Znanc)

»1./12. 1918 Vsled epidemične »španske bolezni« so bile vse šole v okraju zaprte. (1918/19, Zapisal: V Starem trgu /.../ septembra 1919 Drago Hude, nadučitelj)

»Proti koncu meseca aprila in v začetku maja je pouk jako trpel, ker so se med otroci pojavile ošpice. Zaradi te bolezni se je dne 27. aprila prenehalo s poukom, ki se je zopet začel 4. maja. Prve dni niti 1/5 otrok še ni prišla v šolo. (1922 /23, Stari trg, 28. 6, 23, Mara Znanc)

»V mesecu februarju 1927 se je se je širila v tukajšnjem kraju španska bolezen in znatno ovirala šolski pouk.« (1926/27, V Starem trgu, 28. jun. 1926, Upravitelj šole)

»Dne 21. maja 1927 okoli 3. ure popoldan je nastal v Starem trgu po neprevidnosti otrok strašen požar, kateri je uničil 8 stanovanjskih hiš, 3 trgovine in vsa pripadajoča gospodarska poslopja. Uradno se ceni škoda nad 4 milijone dinarjev. Radi požara se je prekinil pouk za 7. dni /.../.« (1926/27, V Starem trgu, 28. jun. 1926, Upravitelj šole)

Stari trg pred požarom. Dostopno na: FB. Črnomelj

<https://www.facebook.com/114454260460589/photos/pcb.127444022494946/127443879161627/?type=3&theater>

Razglednica Starega trga po požaru (arhiv šole)

Zapisi v šolski kroniki se leta 1929 za nekaj časa zaključijo, sledila je 2. svetovna vojna, ki prebivalstvu ni prizanašala. V času po vojni se redno pojavljajo zapisi o cepljenju otrok, v zvezi z nesrečami in vremenskimi tegobami pa najdemo naslednje zabeležke:

»Dne 15. junija so šli v skupini 4 učenci iz Gor. Podgore po običajni poti iz šole domov. Bilo je okrog 13. ure. Pred vasjo je med njih udarila strela. Mavrina Petra, učenca 5. razreda, je močno poškodovala. Po sprednjem delu telesa je dobil močne opekline do 3. stopnje. Obraza pa mu ni opekla. V nezavesti je bil okrog 4 ure. K zavesti je prišel šele v bolnici Petra Držaja v Ljubljani. V bolnici je bil 66 dni. Drugih strela ni poškodovala. Samo vrgla jih je na tla.« (1969/70, M. Kobe)

»11 feb. je zaradi izrednih vremenskih razmer odpadel pouk. Tako smo tudi osrednjo kulturno prireditev ob kulturnem prazniku premaknili na 25. februar.« (1998/99, Stari trg, 8. in 9. julij 99, zapisala Marija Volf)

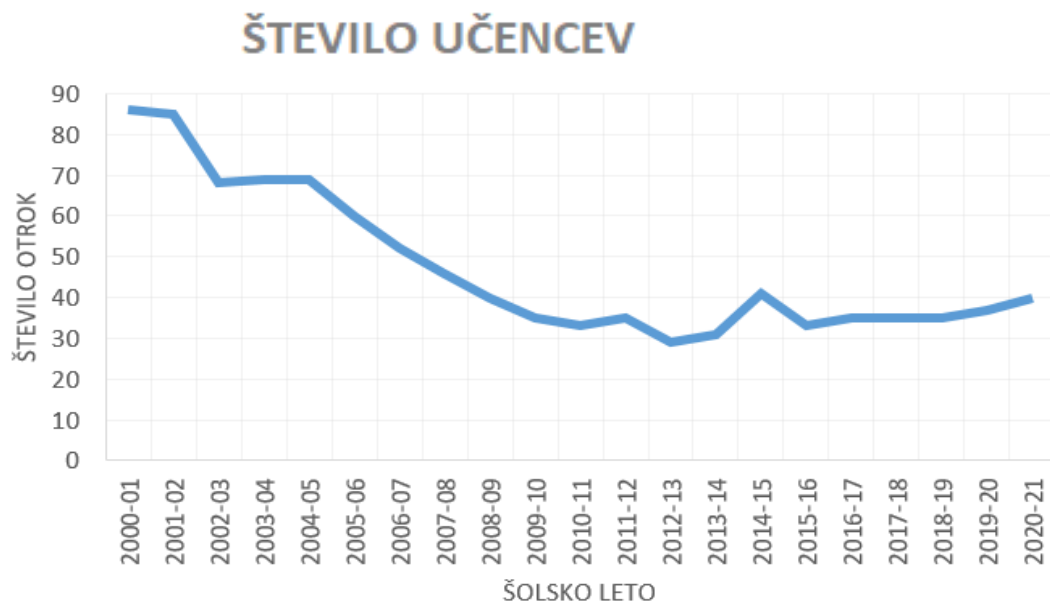
»7. nov. je Kolpa prestopila bregove in poplavila.« (2000/01, Marija Volf)

»5. nov. so celotno Slovenijo zajele povodnji. Najhuje je bilo na SZ in SV, natančneje v spodnjem Podravju na Štajerskem, Koroškem ter v Savinjski dolini in v Prekmurju. (2012/13, V Starem trgu ob Kolpi, 30.8.2013, Marija Volf)

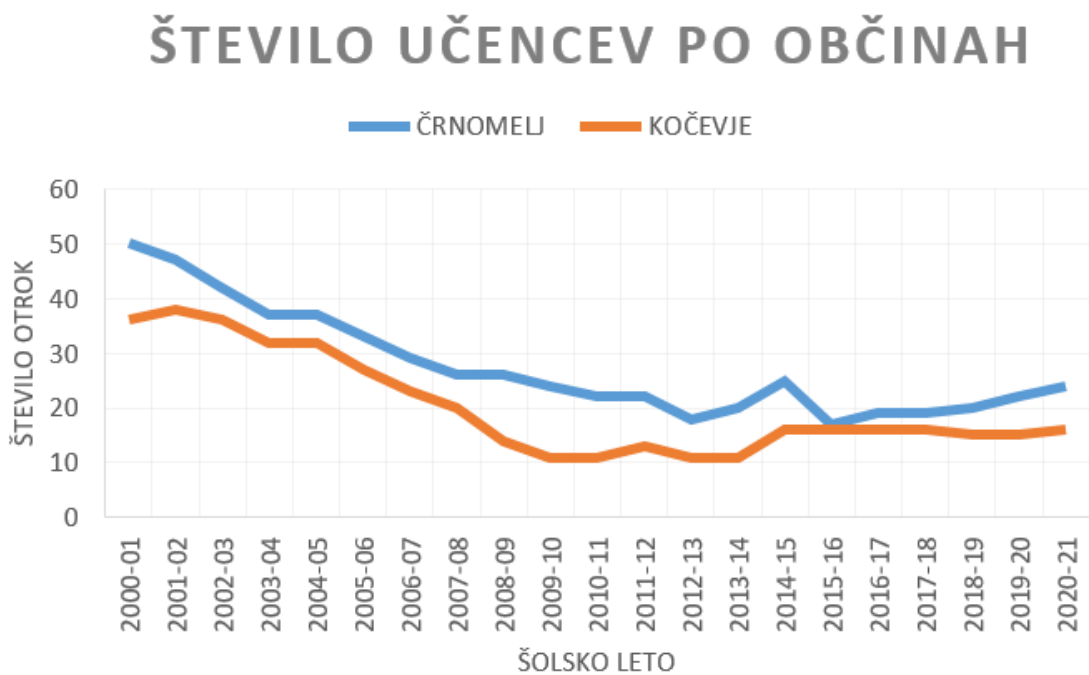
»3. februarja je pouk odpadel zaradi naravne nesreče, ki je prizadela vso Slovenijo. Več dni smo namreč bili ujeti v žled, ledeni oklep, zavoljo katerega so bile poti poledenele, ponekod neprehodne zaradi podrtega drevja, ostali pa smo tudi brez elektrike.« (2013/14, Marija Volf)

pripravila Mateja Oberstar

Graf 1: Število učencev OŠ Stari trg ob Kolpi v obdobju od 2000/2001 do 2020/2021

Graf 2: Število učencev OŠ Stari trg ob Kolpi po občinah prebivališča v obdobju od 2000/2001 do 2020/2021

pripravili Mojca Breznik in Nuša Butala

TEGOBE SODOBNEGA SVETA

Moje življenje v času epidemije koronavirusa

Moje življenje je bilo v tem času zelo težko.

Ker je prišla bolezen covid 19, smo bili prisiljeni ostati doma. Da smo ohranili znanje, ki smo ga pridobili v šoli, smo morali imeti pouk na daljavo. Kar nekaj časa se nismo smeli družiti s sorodniki in prijatelji. Pogrešala sem družbo. Z družino smo se vsak vikend odpravili na Kozice, kjer smo se napolnili s pozitivno energijo za boj proti covidu.

Srečna sem, da so okužbe toliko ponehale, da smo se vrnili v šolske klopi.

Klavdija Kapš, 6. r.

Virusi, Žan Hrovatin, vrtec

Z mami in očijem smo bili v izolaciji. Imel sem šolo na daljavo. Naloge sem dobival preko E-Asistenta, vsak dan sem imel pouk tudi na Zoomu. Šola na daljavo mi ni bila všeč. Zakaj? Cele dneve sem bil sam. Pogrešal sem sestro, ki živi v Tržiču. Brat je bil v času epidemije v Kanadi.

Moja mama in njen prijatelj sta prebolela covid 19. Mamin prijatelj je bil en mesec v bolnišnici in je shujšal deset kilogramov.

Pogrešal sem tudi staro mamo, dedka, teto, bratranca, sestrično in vse ostale sorodnike, ki živijo na Slovaškem. Šest mesecev smo si samo telefonirali. Telefon ni objem!

Čas epidemije pa je imel tudi nekaj lepih trenutkov: dobil sem muco, užival sem v naravi!

Matyaš Foršček, 6. r.

Ko se je začela epidemija, se nam je življenje vsem spremenilo. Tudi meni.

Kar naenkrat nisem več hodil v šolo. Nisem se več družil s prijatelji. Kadar smo šli od doma, smo morali nositi zaščitne maske. Kar naprej smo se pogovarjali, kdo od znancev je zbolel za korono. Po televiziji smo gledali, kako so bile zasedene bolnišnice.

V naši družini je postalo življenje drugačno. Oči ni delal v službi in je bil doma. Smo pa vsi veliko delali okoli hiše in pomagali drug drugemu.

Čas med epidemijo je bil nekaj posebnega. Vsi smo se naučili in preizkusili stvari, o katerih se nam prej ni niti sanjalo, da so mogoče. Epidemija je trajala predolgo, zato se mi je računalnik že zameril. Kot vsi imam tudi jaz rad navadno življenje.

Jan Črček, 7. r.

Ostani doma, Lina Kastelec, mentorica Ingrid Mihelič

Covidživljenje je bilo dolgočasno,
enolično in počasno,
imeli smo šolo na daljavo,
večkrat z nedeljujočo internetno povezavo,
lahko pa smo videoigrice igrali
ali se na varno razdaljo igrišču in naravi predali.

Laura Perko, 7. r.

Začelo se je proti koncu leta 2019, ko so odkrili novi koronavirus ali covid 19. Ko sem izvedel zanj, sem se ustrašil. Sedaj ko je tu že drugo leto, se ga več toliko ne bojim.

Virus je prišel tudi v Slovenijo in ko smo se znašli v t. i. rdeči fazi, so zaprli šole. Morali smo imeti pouk preko spleta. Preko E-Asistenta so nam učitelji pošiljali snov in naloge. Nekaj ur smo imeli pouk tudi preko Zooma. Vstajal sem ob sedmih in po navadi smo imeli najprej matematiko. Veselil sem se polenajste ure, ko je potujoči pekovski kombi pripeljal kruh in pecivo. Po končanem pouku na daljavo pa sem stekel k zajklji Loli, da sem jo spustil iz kletke. Nato sem igral računalniške igrice.

Vesel sem bil, ko smo se končno vrnili v šolo.

Lovro Šterk, 7. r.

Ostani doma, Miha Gebič, mentorica Ingrid Mihelič

Meni se je življenje med epidemijo zelo spremenilo. Že tako nimam na vasi veliko vrstnikov, takrat pa sem bil še bolj sam.

Vstajal sem okoli devetih in do enajstih naredil vse za šolo. Nato sem se šel vozit s kolesom, da mi je bilo manj dolgčas.

Ati se je slabo počutil, zato se je šel testirati za virus. Rekel je, da je testiranje zelo neprijetno. Ker so vsak dan povsod govorili samo o virusu, mi je šlo to že malo na živce. Zato sem komaj čakal, da se vrnemo v šolo.

Zdaj ko smo spet v šoli, sem zelo vesel, da vidim sošolce in sošolke in da se družimo. Zelo sem jih pogrešal. Ugotovil sem, da je lepše v šoli kot doma za računalnikom.

Tian Kobe, 7. r.

Moje življenje se je v času epidemije covid 19 precej spremenilo. Zaprle so se šole, bilo je prepovedano druženje in nismo smeli potovati v druge občine.

Prvič so se šole zaprle marca 2020. Začeli smo s poukom na daljavo od doma. Ker sva imeli s sestro samo en računalnik, sva težko delali naloge. Komaj sem čakala, da se vrnemo v šolo, saj sem zelo pogrešala druženje s sošolci. Dva tedna pred poletnimi počitnicami smo prišli nazaj v šolo. Pregledali in ponovili smo snov, ki smo jo obravnavali, ko smo bili doma. Sledile so počitnice in bila sem zelo vesela, da smo lahko šli na dopust v Topolšico. Obiskali smo še sorodnike in prijatelje, saj se dolgo nismo videli.

Ko so bile zaprte meje med občinami, nismo mogli obiskati sester, ki živita v sosednji občini. Lahko smo se srečevali samo preko videoklicev. Tudi s prijatelji smo se pogovarjali samo preko družabnih omrežij.

Novo šolsko leto smo pričeli v šoli, a smo čez dober mesec in pol spet ostali doma in se šolali na daljavo. Sedaj je bilo lažje, saj smo bili učitelji in učenci bolj pripravljeni na t. i. drugi val epidemije. Ker pa smo bili doma štiri mesece in pol, mi je vpadla motivacija za šolsko delo. Še najbolj so mi bila všeč videosrečanja, kjer smo se lahko pogovarjali.

Med epidemijo sem se sprostila tako, da sem se igrala s sestrico Anito in zajčkom Lumpijem.

Nastja Šmalcelj, 7. r.

Pandemija, Kristjan Šterbenc

Na televiziji sem slišal in videl, da so zaradi virusa zaprli meje med občinami, trgovine, šole in da se je stanje zelo poslabšalo. Bil sem zelo žalosten.

Po več mesecih se je pandemija umirila in so sprostili ukrepe, da smo lahko normalno obiskali trgovine. Bil sem pomirjen in vesel, saj smo lahko šli v druge občine. Z očetom sva obiskala Koper in Ljubljano. Bil sem srečen, ko sem po dolgem času spet videl prijatelje in se igral z njimi.

Sedaj sem zelo vesel, da sem spet v šoli s sošolci. Spoznal sem, da je covid 19 veliko hujša bolezen kot gripa. Izvedel sem tudi, da se korona zelo hitro širi po vsem svetu in da je umrlo že zelo veliko ljudi. Upam, da bo kmalu konec te koronakrize.

Tilen Majerle, 7. r.

Covid 19 oziroma novi koronavirus se je konec decembra 2019 pojavil na Kitajskem in se v začetku leta 2020 začel hitro širiti po svetu. Marca je prišel tudi v Slovenijo.

Na začetku je bilo okužb zelo malo, zato me ni bilo strah, nasprotno – zdelo se mi je zanimivo. Okužbe pa so začele hitro rasti in povedali so nam, da gremo 13. marca v karanteno in se bomo šolali od doma. Jaz sem se novice razveselila in sem imela občutek, da bodo sledile počitnice. A v karanteni smo ostali vse do maja in ko smo končno lahko prišli nazaj v šolo, smo ugotovili, da večine snovi, ki smo jo obravnavali doma, ne razumemo kaj dosti. Morali pa smo še nositi zaščitne maske in vzdrževati varno razdaljo približno dveh metrov. Na srečo se je šolsko leto kmalu končalo in smo odšli na počitnice. Do jeseni so se sprostili vsi ukrepi, le v zaprtih prostorih smo še morali nositi zaščitne maske.

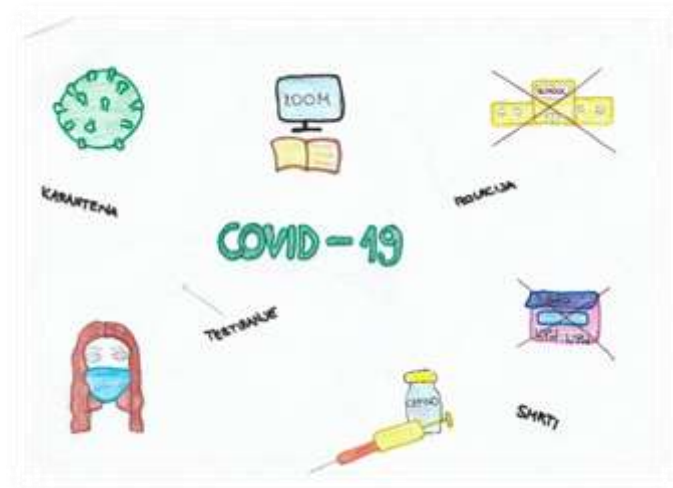
Novo šolsko leto smo pričeli z zaščitnimi maskami, varno razdaljo in razkuževanjem rok, novi pa so bili t. i. mehurčki. Tako smo še sedaj razporejeni razredi po učilnicah in se ne smemo »mešati« z drugimi.

Ko smo se konec oktobra spet vrnil domov k pouku na daljavo, sem začela bolj redno delati in se truditi za boljše ocene. Sodelovala sem na videokonferencah, prepisovala učno snov in reševala naloge, pridobila sem tudi nekaj ocen.

Ker se nismo smeli družiti, prehajati občinskih mej in smo imeli policijsko uro, sem komaj čakala, da se prične pouk v šoli in da bom videla prijatelje. To se je zgodilo šele konec februarja.

Covid 19 nam je otežil življenje in nam ga spremenil. Mislim, da bodo posledice ostale, zaščitne maske pa bodo postale vsakdanji dodatek.

Ajda Mihelić, 8. r.

Pandemija, Ajda Mihelić

V času korone se je spremenilo veliko stvari. Morali smo začeti nositi zaščitne maske, si razkuževati roke, vzdrževati varno razdaljo. Zaprli so večino trgovin in storitev, nismo se smeli družiti v večjem številu, prepovedano je bilo prehajati meje regij in občin, uvedli so policijsko uro.

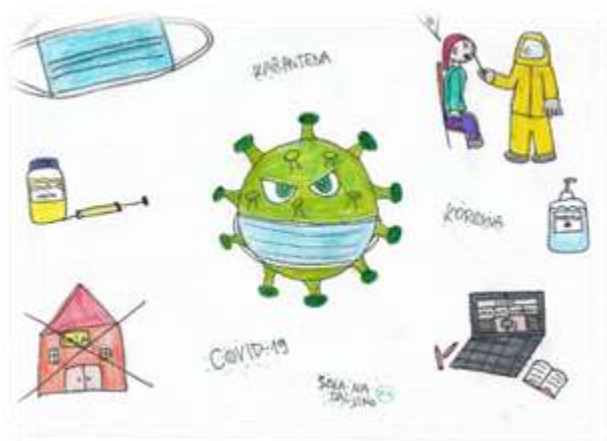
Začela se je večmesečna karantena in pouk na daljavo od doma. To ni bilo lahko. Morali smo se privaditi in se naučiti veliko novih stvari. Naloge za delo smo dobivali v spletno učilnico. Bilo je težko, ker ni bilo takšne razlage, kot smo je bili navajeni v šoli. A čez nekaj časa smo se navadili na vse novosti.

V drugi karanteni in drugem delu pouka na daljavo mi je bilo že lažje. Včasih mi je bil pouk na daljavo celo bolj všeč od običajnega pouka v šolskih klopeh.

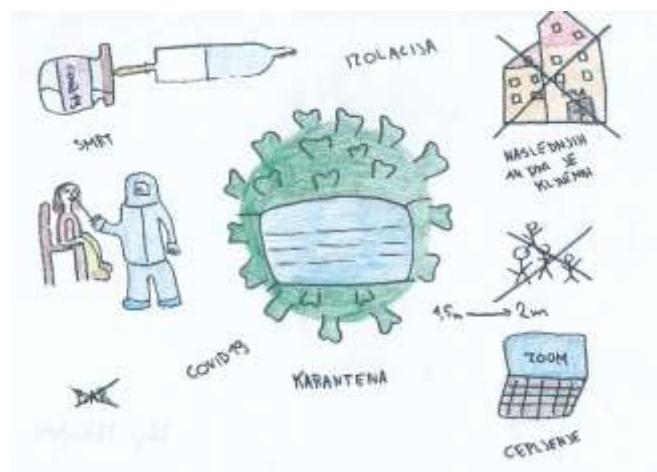
Življenje v času koronavirusa je nova izkušnja. Upam, da se bo vse srečno končalo in bomo živeli normalno kot včasih.

Patricija Šlajmer, 8. r.

mentorica piscev literarnih izdelkov Marija Volf

Pandemija, Patricija Šlajmer

Pandemija, Lidija Mihajlović

Nesreča nikoli ne počiva

Požar, Mark Butala

mentorica Urška Ambrožič

Gasilci, na pomoč!, Sara Kastelec, mentorica Ingrid Mihelič

Uvrstitev med najboljših pet na državnem nivoju

Gasilci, na pomoč!, Nina Vukelič

mentorica Ingrid Mihelič

Gori, na pomoč!, Pika Benčina

mentorica Urška Ambrožič

Skrbimo za naš planet

Vržem te, vržeš me!, Kyle John Pyngrope Tegavec, mentorica Urška Ambrožič

Delo uvrščeno na državno raven natečaja Evropa v šoli – Če kruhek pade ti na tla, poberi in poljubi ga!

Vržem te, vržeš me!, Jaka Kobe

mentorica Urška Ambrožič

Vržem te, vržeš me!, Jaka Kobe

mentorica Urška Ambrožič

Na Marsu živeti ne znamo, zato Zemlje ne damo, Pika Benčina

likovni natečaj Evropa v šoli, mentorica Urška Ambrožič

Na Marsu živeti ne znamo, zato Zemlje ne damo, Jana Vukelić

likovni natečaj Evropa v šoli, mentorica Urška Ambrožič

Izdelki iz odpadnega materiala, učenci 3. r.

mentorica Ingrid Mihelič

Na Marsu živeti ne znamo, zato Zemlje ne damo, Nina Vukelić

likovni natečaj Evropa v šoli, mentorica Ingrid Mihelič

Z majhnimi spremembami do svetlejše prihodnosti, Sara Kastelec

likovni natečaj Evropa v šoli, mentorica Ingrid Mihelič

Samo iz odpadnega papirja, Nina Vukelić
prvo mesto na likovnem natečaju, mentorica Ingrid Mihelič

Samo iz odpadnega papirja, Kevin Mark Pyngrope Tekavec
drugo mesto na likovnem natečaju, mentorica Ingrid Mihelič

Samo iz odpadnega papirja, Sara Kastelec

posebna pohvala na likovnem natečaju, mentorica Ingrid Mihelič

Ravnajmo spoštljivo z Zemljo, Patricija Šlajmer

likovni natečaj Evropa v šoli, mentorica Ajda Skrbinšek

Greta Thunberg, Lidija Mihajlović

likovni natečaj Evropa v šoli, mentorica Ajda Skrbinšek

Zemlja kliče na pomoč!, Klavdija Kapš

likovni natečaj Evropa v šoli, mentorica Ajda Skrbinšek

ŽIVLJENJE JE LEPO
Tu, kjer sem doma

Moja domovina Slovenija

Moja domovina je Slovenija,
majhna, prelepa državica.

S soncem obsijana
in vedno nasmejana.

Lahko se v gore odpravimo
ali pa se v morju namakamo,
lahko jame preučujemo
in gozd raziskujemo.

Zastava bela, modra, rdeča,
z grbom je kot sreča.

Slovenija, rada te imam in
upam, da bom s teboj vsak dan!

Laura Perko, 6. r., šol. l. 2019/2020

nagrajenka državnega natečaja Moja rodna domovina, mentorica Marija Volf

Moj dom in moja družina, Tian Kastelec, vrtec

Moj kraj – moj dom

Jaz sem doma v majhni vasi Podgora v Poljanski dolini ob Kolpi. V bližnjem kraju Zagozdac pa živijo moji sorodniki. Oba kraja dobro poznam in ju imam rad.

Naši vasi se reče Podgora zato, ker se nahaja pod goro, Zagozdac pa je za gozdom. Ko sem na obisku pri starih starših v Zagozdacu, si rad ogledujem lesene izdelke, ki jih ustvarja moj stric Tone. Naredil je že več lesenih jaslic. Tudi mene uči rezbariti in to mi je všeč. Na hribčku sredi vasi stojita Marijina cerkev in stara šola. Vanjo je hodil tudi moj stari ata. Danes v šoli ni več pouka, v prostorih pa so še ohranjeni stari šolski predmeti. Navdušuje me tudi prelepa narava. Na majhnem jezeru se pozimi otroci drsamo, spomladi pa opazujemo žabe in race. Pogosto grem v gozd nabirat gobe. Tam imam svoj kotiček. Ob njem je studenček in z mlajšim bratom Markom se velikokrat igrava pri njem. Lepo nama je, ko se spočijeva na velikem kamnu, jeva prigrizke in se pogovarjava. Z družino gremo pogosto na sprehod v bližnje hribe. Ko se utrujeni vrnemo domov, nam mama postreže s svežim domačim jabolčnim sokom. Tega imam tudi rad. Zelo rad pa imam še psa Astorja. Vesel sem, ko se skupaj potepava po gozdu.

Aleksander Mihajlović, 6. razred

Pet majhnih račk šlo je na potep, Maja Majerle, vrtec

Mavrična ribica, Ožbej Tasič, Nace Tasič in Julija Hobič, vrtec

Moj dom je tam, kjer živim že od rojstva. Domači kraj Jelenja vas pri Predgradu mi je zelo pri srcu in nikoli ga ne bi zapustila.

Moj domači kraj je majhen, saj šteje samo dvanajst vaščanov in razen mene in mojih dveh sester na vasi ni otrok. Tudi nimamo trgovine, cerkve in drugih javnih objektov. Sredi vasi pa stoji majhna kapelica, ki je vedno lepo urejena in jo krasijo rože.

A prav zato, ker je majhna, je naša vas nekako posebna in mirna, je pravi raj za sprostitev. Z ene strani jo obdajajo veliki travniki, ki so povezani s stezami. Na drugi strani pa je gozd z vrhom Kozice, s katerega sega prelep pogled na Poljansko dolino in reko Kolpo. Navdušujejo me tudi svež in čist zrak ter mnoge živali povsod naokoli.

Vaščani smo ponosni na lepo urejen vaški kal in studenec ob njem. Tja so se včasih prihajali napajat jeleni – verjetno ima po njih naša vasica tudi ime. Pri studencu stoji kip ženske z vedrom na glavi, ki spominja na to, kako so nekoč hodili k studencu po vodo.

Svoje vasice ne bi zamenjala za nič na svetu! Upam, da bo ostala takšna, kot je, in predvsem, da ne bo izumrla. Rada imam svoj kraj, svoj dom!

Ajda Mihelić, 7. razred

Zvončki, Kaja Kapš in Mark Šterk, vrtec

Živim v vasi Predgrad. Pri nas je veliko starih, zanimivih in pomembnih stvari in se veliko dogaja.

Središče vasi je pri kulturnem domu, kjer je nekoč stal grad – od tod tudi ime Predgrad. V domu se odvijajo različne prireditve. Poleg dvorane sta v njem še manjša telovadnica in kuhinja. Pod isto streho sta tudi zdravniška ordinacija in muzej. V muzeju lahko vidimo staro predgrajsko narodno nošo in različne stare predmete, ki so jih uporabljali nekoč. Na posnetkih si lahko ogledamo stare plese. Z njimi se še danes predstavlja vaška folklorna in tamburaška skupina, ki deluje v Kulturno-športnem društvu Predgrad. Pevska skupina Grajski pevci pa ohranja ljudske pesmi.

Na vasi imamo tudi gostilno ter lovski in gasilski dom. Sama sem članica PGD Predgrad. Gasilci smo zmeraj pripravljeni pomagati ljudem v nesreči. Tako je bilo tudi lani, ko nas je prizadela toča. Mlade gasilke smo zelo uspešne na različnih tekmovanjih. Kmalu se bomo pričele pripravljati na gasilski kviz. V gasilskem domu imamo vso potrebno opremo in dva kombija. V posebni sobi za sestanke hranimo vse nagrade in priznanja. V januarju imamo letni občni zbor društva. Sredi vasi pri cerkvi stoji manjši gasilski muzej. V njem sta starinska brizgalna in lesen zavetnik gasilcev sv. Florijan. V našem kraju sta najbolj znani prireditvi dobrodelni Valentinov koncert in Prangerjada. Prangerjada je dobila ime po prangerju ali sramotilnem stebru, ki še danes stoji pred kulturnim domom. V starih časih so k sramotilnemu kamnu z verigo privezali ljudi, ki so kršili pravila, in jih kaznovali tako, da so jih osramotili. Na Prangerjadi v juliju nastopajo folklorne skupine od blizu in daleč, tudi iz tujine. Predstavijo se mnoge narodne noše, stare navade in običaji. Na veliko stojnicah si lahko ogledujemo in tudi kupimo zanimive izdelke.

Zvečer sledi gasilska vaška veselica, na kateri prepevajo in igrajo znani pevci in ansambli, imamo bogat srečelov, dobro hrano, predvsem pečenko, golaž in palačinke, ter pijačo. Za najmlajše pa je veliko balonov in svetlečih se igrač.

Vesela sem, da imamo tudi lepo in neokrnjeno naravo. Uredili smo si vaški kal, ki je sedaj še lepši, kot je bil nekoč.

Rada živim doma v Predgradu, saj je pri nas živahno in mi ni dolgčas.

Patricija Šlajmer, 7. razred

mentorica piscev literarnih izdelkov Marija Volf

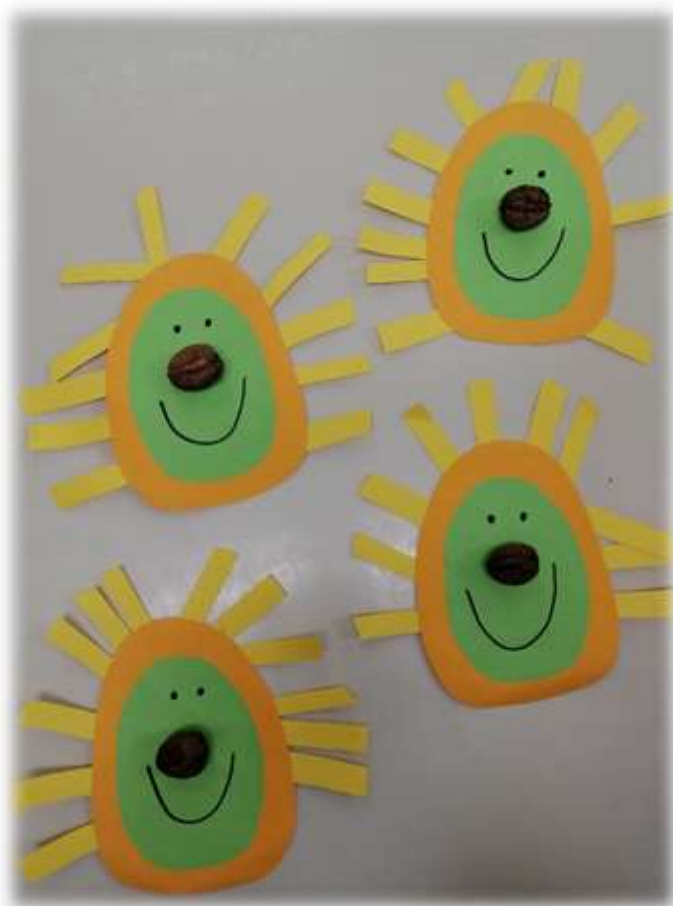
Čarobna narava

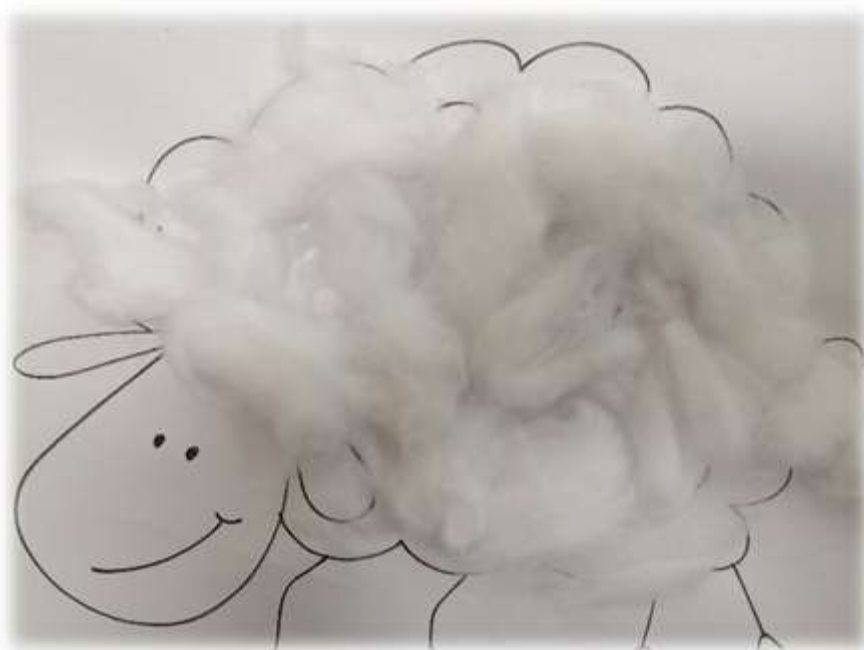
Prijateljstvo, Maruša Rade, vrtec

Drevesa pozimi, Zala Mutič in Maruša Rade, vrtec

Jesenski ježki, Iva Hobič, Maša Veselič, Samanta Kastelec in Kaja Madronič, vrtec

Ovčka, Iva Hobič, vrtec

Metulj, Kimberly Ann Pyngrope Tekavec

mentorica Urška Ambrožič

Volk, moj prijatelj, Klara Hliš

državni likovni natečaj Ustvarjajmo za ZOO-planet, mentorica Urška Ambrožič

Zaščitimo rise, Jaka Kobe

državni likovni natečaj Ustvarjajmo za ZOO-planet, mentorica Urška Ambrožič

Prosim, ne poškoduj me, Tajda Butala

državni likovni natečaj Ustvarjajmo za ZOO-planet, mentorica Urška Ambrožič

Kuža Juk, Nina Perko
mentorica Urška Ambrožič

Drevo pozimi, Nina Vukelić
bronasto priznanje na likovnem natečaju Drevo, mentorica Ingrid Mihelič

Likovni izdelki za bazar

mentorica Ingrid Mihelič

Spring kiss, Nina Vukelić

mednarodni likovni natečaj – Lidice 2020/ Czech Republic, mentorica Ingrid Mihelič

*Rože, Sara Kastelec, prvo mesto na mednarodnem likovnem natečaju Rože/Flowers
mentorica Ingrid Mihelič*

Jesenski ples javorovih vejic in listov, Nina Vukelić

Mednarodni natečaj Ljubzen, Hermanova galerija, mentorica Ingrid Mihelič

Štorklje, učenci 3. razreda: Giorgio, Pika, Luka, Eva, Maruša, Jana, David

mentorica Ingrid Mihelič

Cvetoče drevo, Tim Tristan Mutič

mentorica Ajda Skrbinšek

Objem lune, Nina Vukelić

mentorica Ajda Skrbinšek

Cvetoča češnja, Sara Kastelec
mentorica Ajda Skrbinšek

Šopek, Lina Kastelec
mentorica Ajda Skrbinšek

Sanjski svet, Sara Kastelec

mentorica Ajda Skrbinšek

Mavrične rože, Tjaša Perko

mentorica Ajda Skrbinšek

Kimberly Ann Pyngrope Tekavec, mentorica Ajda Skrbinšek

Kyle John Pyngrope Tekavec, mentorica Ajda Skrbinšek

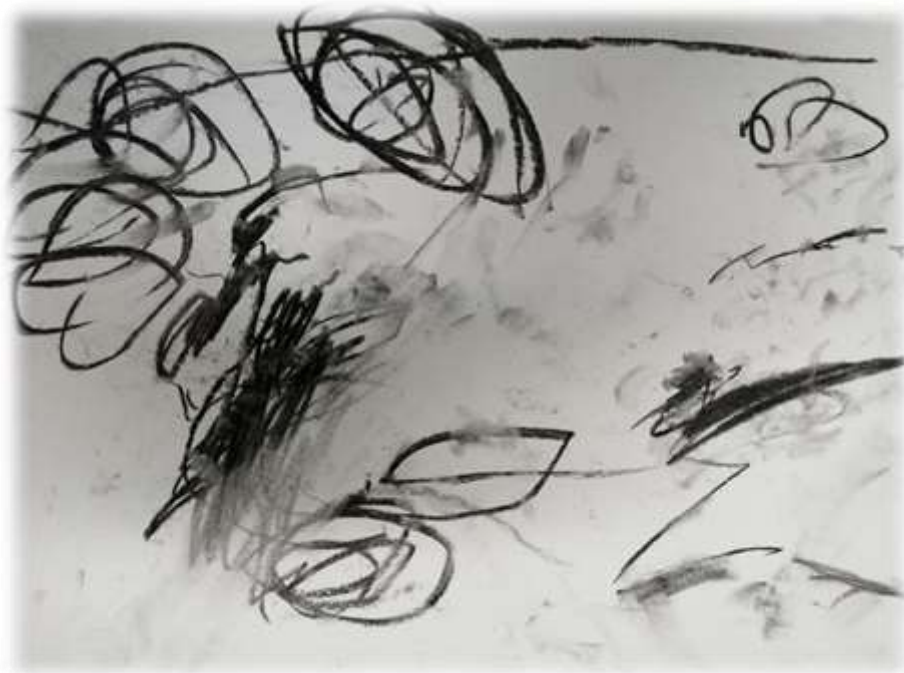
Igra, prijateljstvo in ustvarjalnost

Snežaki in rokavice, Ema Hrovatin in Urban Hrovatin, vrtec

Muca copatarica, Žiga Kastelec, vrtec

Risanje ob glasbi, Maša Veselič, vrtec

Rada se igram z muco Lizo, Sara Kastelec

delo izbrano za razstavo na mednarodnem natečaju Igraj se z mano, mentorica Ingrid Mihelič

Rada plešem folkloro s prijatelji, Nina Vukelić

*delo izbrano za razstavo na mednarodnem likovnem natečaju Igraj se z mano,
mentorica Ingrid Mihelič*

Otroci pomagajo, Sara Kastelec

likovni natečaj Otroci pomagajo, mentorica Ingrid Mihelič

Otroci pomagajo, Nina Vukelić

likovni natečaj Otroci pomagajo, mentorica Ingrid Mihelič

Rišem za prijatelja, David Šterbenc, Pika Benčina, Eva Kobe in Giorgio Bartesaghi

likovni natečaj Rišem za prijatelja, mentorica Ingrid Mihelič

projekt Spodbujajmo prijateljstvo, učenci 3. razreda

mentorica Ingrid Mihelič

projekt Spodbujajmo prijateljstvo, učenci 7., 8. in 9. razreda

mentorica Ajda Skrbinšek

Gospa Picasso, Tilen Majerle
mentorica Ajda Skrbinšek

Picassova muza, Aleksander Mihajlović
mentorica Ajda Skrbinšek

Turistično-projektna naloga Čarobni napoj, Giorgio Bartesaghi, Pika Benčina, Luka Kapš, Eva Kobe, Maruša Lindič, Jana Vukelič

srebrno priznanje na TPLG – Moj kraj, moj chef, mentorici Ingrid Mihelič in Urška Ambrožič

Adijo, korona,

pozdravljena, svoboda!

Zbornik ob 200-letnici šolstva v Poljanski dolini ob Kolpi

Pripravili: Mateja Oberstar in Marija Volf

Sodelujoči mentorji: Marija Volf – literarni izdelki

Urška Ambrožič, Tajda Hrovat, Anja Jakljevič, Ingrid Mihelič, Ajda

Skrbinšek, Andreja Svetič, Dijana Žalec – likovni izdelki

Gašper Mihelič - tehniški izdelki

Glavna urednica: Mateja Oberstar

Jezikovno pregledala: Marija Volf

Založila in izdala: OŠ Stari trg ob Kolpi, zanjo Mojca Butala

Priprava za tisk:

Tiskanje:

Naklada: 200 izvodov

maj 2021